

РЕШЕНИЕ

№ 47

гр. Велики Преслав, 17.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВЕЛИКИ ПРЕСЛАВ, I СЪСТАВ, НО, в публично заседание на пети юли през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Дияна Д. Петрова

при участието на секретаря Женья С. Проданова
като разгледа докладваното от Дияна Д. Петрова Административно
наказателно дело № 20233610200097 по описа за 2023 година

Производство по чл. 59 и сл. от ЗАНН, образувано въз основа на жалба, подадена от С. И. С. с ЕГН *****, с адрес гр.***, обл.Шумен, ул.***”№*, вх.*, ет.*, ап.* срещу Наказателно постановление №0323-0002/09.03.2023 г., издадено от Началника на РУ гр. Велики Преслав при ОД МВР-Шумен.

В обстоятелствената част на жалбата се съдържат доводи за незаконосъобразност и неправилност на наказателното постановление, като издадено при съществени процесуални нарушения и при неправилно и необосновано прилагане на материалния закон. Навеждат се доводи, че дори да се приеме, че е извършено соченото административно нарушение, то същото е маловажен случай.

Предвид изложеното се иска от съда наказателното постановление да бъде отменено изцяло като неправилно, необосновано и незаконосъобразно.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от редовно упълномощен защитник, който поддържа жалбата и сочи писмени и гласни доказателства.

Въззиваемата страна не изпраща представител, в придружителното писмо по чл.60, ал.2 от ЗАНН и в нарочна молба, счита че същата е неоснователна и моли наказателното постановление да бъде потвърдено.

Защитата изцяло оспорва констатациите, изложени в акта за установяване на административно нарушение и наказателното постановление.

Съдът, като обсъди материалите по приложената административнонаказателна преписка и събраните по нея, и в хода на съдебното производство гласни и писмени доказателства, прецени ги поотделно и в тяхната съвкупност, установи от фактическа страна следното:

На 25.01.2023 г. около 13.20 часа в дома на жалбоподателя на гр.***, обл.Шумен, ул.*****№*, вх.*, ет.*, ап.*, било извършено претърсване и изземване по повод образувано досъдебно производство. В хода на претърсването не са били открити и иззети вещи, предмет на престъпление. Тъй като на полицейските служители било служебно известно, че жалбоподателя притежава разрешително за съхранение, носене и употреба на огнестрелни оръжия и боеприпаси за тях от служителя на РУ-В.Преслав -св.К. К.– МПИ по КОС била извършена и проверка за спазване разпоредбите на ЗОБВВПИ, относно съхранението на огнестрелни оръжия и боеприпаси. Жалбоподателят имал издадено разрешение за съхранение, носене и употреба на огнестрелно оръжие №20160233536/25.02.2022 г., издадено от РУ-В.Преслав със срок за валидност до 24.02.2027 г. При проверката било установено, че жалбоподателят съхранява притежаваните от него с разрешение огнестрелни оръжия – ловна карабина марка „ИЖ-18 МН“, калибър 7.62x54 мм с фабричен №041805011 в метална каса, неподвижно закрепена, снабдена със заключващо устройство на постоянния му адрес и ловен полуавтомат марка „МР-153“ калибър 12 с фабричен №0315334299, поставени в калъф, със поставено заключващо устройство на спусъка, но в дъното на ползвания от него гараж на постоянния му адрес. Свидетелят К. К. в присъствието на жалбоподателя, съставил констативен протокол, в който удостоверил начина на съхранение на огнестрелните оръжия и За установеното при проверката административно нарушение на разпоредбите за съхранение на едното от огнестрелните оръжия извън касата на 22.02.2023 г. /поради неявяване на нарушителя за съставяне на АУАН/ в присъствието на жалбоподателя, св.К. му съставил АУАН за нарушение по чл.98, ал.1 от ЗОБВВПИ. Жалбоподателят отказал да подпише акта, което е удостоверено с подписа на едни свидетел. След несполучливи опити да отклони вниманието на полицейските служители, че оръжието е било на ремонт, със жалбата е направено възражение, че е извадил оръжията от касата защото същият ден е щял да ходи на лов и оръжието било подготвено за транспортиране. На същата дата сутринта жалбоподателя бил призован като свидетел по досъдебно производство, след което е извършено претърсване и изземване на работното му място „ловна хижа“, собственост на Сдружение на „ЛРД“-Преслав , след което и в дома му. Въз основа на акта било издадено и обжалваното НП. При така установените фактически положения, съдът намира от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е подадена от надлежно легитимирано лице, спрямо което е издадено атакуваното НП, и в установения от закона четиринадесет дневен срок от връчването на НП (съгласно входящия номер в деловодството на административнонаказващия орган).

Относно основателността на жалбата:

Разгледани по същество, жалбата е ОСНОВАТЕЛНА. В тази насока, съдът взе предвид следното:

При съставянето на АУАН и издаване на НП не са допуснати нарушения на процесуалните правила, налагащи отмяна на последното. Установена е по безспорен начин компетентостта на административнонаказващия орган, описанието на нарушението отговаря на правната квалификация и установеното в хода на проверката.

Извършване на нарушението е установено по безспорен начин от обективна страна, от извършената проверка от служителите на РУ-В.Преслав. Съдът кредитира показанията на свидетелите – полицейски служители изцяло, същите са непредубедени, кореспондират с писмените доказателства и няма противоречия, които да следва да бъдат обсъждани. Съдът

кредитира изцяло и показанията на св.А. П., които са в унисон с представените от жалбоподателя писмени доказателства.

Разпоредбата на [чл. 98, ал. 1 от Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия / ЗОБВВПИ /](#) изисква огнестрелните оръжия и боеприпасите за тях да се съхраняват в метални каси, неподвижно закрепени, снабдени със секретно заключващи се устройства – за физическите лица на постоянния им адрес или настоящ адрес, за който е издадено удостоверение от съответната община. Съгласно чл.98, ал.2 от същия закон: „когато огнестрелните оръжия и боеприпасите за тях не могат да се поберат в металните каси, те се съхраняват в отделно помещение с врата със секретно заключващо се устройство и входна метална врата.“.

При липсата на установени съществени нарушения на процесуалните правила съдът извършва проверка за допуснато нарушение на материалния закон, преценявайки установените по делото факти. След обсъждане на събраните по делото писмени и гласни доказателства съдът стигна до извода за безспорно доказване реализирането на описаното в НП адм. нарушение, за извършването му именно от визирания нарушител и за неговата вина. Съгласно [чл. 98, ал. 1 Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия](#) огнестрелните оръжия се съхраняват в метални каси, неподвижно закрепени, снабдени със секретно заключващи се устройства - за физическите лица на постоянния им адрес. Безспорно по делото е обстоятелството, че постоянният адрес на жалбоподателя съвпада с провереното жилище, в което следва по закон да се съхранява и законно притежаваните от него огнестрелни оръжия. Неопровергани от събраните по делото доказателства остават свидетелските показания, които категорично и еднопосочно установяват, че ловния полуавтомат на жалбоподателя не е съхранявана в метална каса, а в гараж към жилището, което помещение не отговаря и на изискванията на ал.2 на чл.98 от ЗОБВВПИ. Ето защо правилно АНО е посочил като нарушена материалноправната разпоредба на [чл. 98, ал. 1 от ЗОБВВПИ](#). Въведените от законодателя правила за съхранение на огнестрелно оръжие са продиктувани от целта да се ограничи до максимална степен достъпа на други лица до оръжието, за да не стане последното средство за извършено нарушение или престъпление. Правилно е определена и наказващата норма на чл.193, ал.1 вр. с чл.98, ал.1 от ЗОБВВПИ.

Предвид изложеното неоснователни са възраженията на жалбоподателя за неправилно установена фактическа обстановка и неправилна правна квалификация да деянието.

Въз основа на извършена служебна проверка, съдът намира, че при издаване на атакуваното наказателно постановление е допуснато нарушение на материалния закон.

Настоящият състав намира, че извършеното административно нарушение е “маловажен случай” по смисъл на чл.28 от ЗАНН. При извършване на преценка дали са налице основанията по чл. 28 ЗАНН, наказващият орган е длъжен да приложи правилно закона, като отграничи "маловажните" случаи на административни нарушения от нарушенията, обхванати от чл. 6 ЗАНН. Когато деянието представлява "маловажен" случай на административно нарушение, той следва да приложи чл. 28 ЗАНН. Прилагайки тази разпоредба, наказващият орган всъщност освобождава от административнонаказателна отговорност, а това освобождаване не може да почива на преценка по целесъобразност. Преценката за "маловажност на случая" подлежи на съдебен контрол. В неговия обхват се включва и проверката за законосъобразност на преценката по чл. 28 ЗАНН. Когато съдът констатира, че предпоставките на чл. 28 ЗАНН са налице, но наказващият орган не го е приложил, това е основание за отмяна на наказателното постановление поради издаването му в

противоречие със закона. Съдът не може да бъде обвързан от решението на административен орган и не може да бъде възпрепятстван в правомощията си да проучи в пълнота фактите, релевантни за спора, с който е сезиран. Съдът изследва и решава всички въпроси по фактите и по правото, от които зависи изходът на делото. От анализа на цитираните правни норми следва изводът, че преценката на административнонаказващия орган за "маловажност" на случая по чл. 28 ЗАНН се прави по законосъобразност и подлежи на съдебен контрол. В този смисъл е ТР № 1/12.12.07г. по тълк. н. д. № 1/2005г. на ОСНК на ВКС. При определяне на маловажните случаи при административните нарушения следва да се съобразяват разпоредбите на чл. 11 от ЗАНН и чл. 93, т.9 от НК. Легалното определение на "маловажен случай" по чл. 93, т.9 от НК предвижда, че маловажен случай е този, при който извършеното престъпление с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на престъпление от съответния вид. Настоящият състав намира, че "маловажен случай" ще е налице само ако съвкупната преценка на посочените обстоятелства обуславя по-ниска степен на обществена опасност на конкретно извършеното нарушение в сравнение с обикновените случаи на административни нарушения от съответния вид. В конкретния случай, след съвкупна преценка на събраните по делото доказателства, обществената опасност на деянието и дееца, съдът приема че административното нарушение, за което е санкциониран жалбоподателя, следва да се квалифицира като "маловажен случай" и като не е приложил посочената разпоредба, въпреки наличието на основания за това, административно-наказващият орган е нарушил материалния закон. Вярно е, че обществените отношения, които регулира този закон, са от особена обществена важност, но това не може да бъде основание административно-наказващият орган да игнорира задължението си за индивидуална преценка на всеки отделен случай, с оглед обществената опасност на конкретното деяние и на конкретния нарушител. Съхранението на огнестрелни оръжия, за което има съответното разрешение от жалбоподателя в калъф с поставено заключващо устройство на спусъка, извън от метална каса, за непродължителен период от време /независимо от целта/, извън това, което има вече издадено жалбоподателя, липсата на доказателства жалбоподателя да е санкциониран за други нарушения по ЗОБВВПИ е маловажен случай на административно нарушение по смисъла на чл.28 от ЗАНН. Налице са били всички предпоставки за прилагането на тази разпоредба и като не я е приложил, наказващият орган е издал наказателното постановление в противоречие със закона. Преценката за "маловажност на случая" подлежи и на съдебен контрол и настоящата инстанция счита, че действително в случая нарушението е с ниска обществена опасност и представлява маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН. Като не е приложил тази разпоредба, административно-наказващият орган е нарушил материалния закон и е издал незаконосъобразно наказателно постановление.

Предвид изброените нарушения на материалния закон, съдът приема, че незаконосъобразно е ангажирана административно-наказателната отговорност на жалбоподателя.

Поради изложеното съдът намира, че е надценена обществената вредност на обсъденото неизпълнение на правно задължение при определяне на наказанието глоба дори и в минимален размер от наказващия орган. Разкрива се маловажност на случая и необходимост от приложение на разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН. Съгласно чл. 63, ал. 4 от ЗАНН, когато съдът констатира, че предпоставките на чл. 28, б. "а" ЗАНН са налице, но административнонаказващият орган не ги е приложил, това е самостоятелно основание за отмяна на НП. В този случай съдът с решението си предупреждава нарушителя, че при извършване на друго административно нарушение от същия

вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизането в сила на съдебния акт, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание. Този подход следва да бъде приложен и в конкретния казус.

Съдът като съобрази изхода на спора и направеното изрично искане от пълномощника на жалбоподателя за присъждане на разноски за адвокатско възнаграждение и представените доказателства – договор за правна защита и съдействие, счита на осн.чл. 63д от ЗАНН вр. с чл.143, ал.1 от АПК, следва въззиваемата страна да заплати на жалбоподателя направените разноски.

Съгласно чл. 63, ал. 3 от ЗАНН в съдебните производства страните имат право на присъждане на разноски по реда на АПК. Съгласно чл. 18, ал. 2 от Наредба № 1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения за процесуално представителство, защита и съдействие по дела срещу НП, в които административното наказание е глоба или имуществена санкция, възнаграждението се определя по правилата на чл. 7, ал. 2 върху стойността на санкцията. С обжалваното НП е наложено административно наказание "глоба" в размер на 500 лева, поради което размерът на минималното възнаграждение е 400.00 лева към момента на договарянето и към настоящия момент. В настоящия случай процесуалният представител на жалбоподателя е осъществил процесуално представителство в едно открито съдебно заседание и съгласно договора за правна защита и съдействие е заплатено адвокатско възнаграждение в минимален размер.

Водим от горното и на основание чл. 63, ал. 1 и ал.2, т.2 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление №0323-0002/09.03.2023 г., издадено от Началник РУ гр.В.Преслав при ОД на МВР - Шумен , с което на С. И. С. с ЕГН *****, с адрес гр.***, обл.Шумен, ул.*****№*, вх.*, ет.*, ап.* за нарушение по чл.98, ал.1 от ЗОБВВПИ и на основание чл.193, ал.1 вр. с чл.98, ал.1 от ЗОБВВПИ е наложено административно наказание "Глоба" в размер на 500.00 лева, като незаконосъобразно и неправилно.

ПРЕДУПРЕЖДАВА жалбоподателя С. И. С. с ЕГН *****, с адрес гр.***, обл.Шумен, ул.*****№*, вх.*, ет.*, ап.*, че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизането в сила на съдебния акт, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание.

ОСЪЖДА Областна Дирекция на МВР-Шумен със седалище и адрес на управление гр.Шумен, ул.“Сан Стефано“№2 да заплати на С. И. С. с ЕГН *****, с адрес гр.***, обл.Шумен, ул.*****№*, вх.*, ет.*, ап.* направените в настоящото производство разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 400.00 лв.

Решението може да се обжалва в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с жалба пред Административен съд гр. Шумен по реда на глава XII от Административнопроцесуалния кодекс, на касационните основания, предвидени в НПК.

Съдия при Районен съд – Велики Преслав: _____